109/143

Índice

109 / 143

EPISTOLA
CAPITULI
METROPOLITANÆ, ET PATRIARCHALIS

ECCLESIÆ HISPALENSIS

Ad Sanctissimum Dominum Nostrum

CLEMENTEM XI.
PONT. OPT. MAX.

Adversùs calumnias Hispaniarum Ecclesiis temerè impositas.

HISPALI, & ROMÆ, M DCC XVIII.
Apud Jo: Mariam Salvioni Typographum Vaticanum
In Archigymnasio Sapientiæ.
SUPERIORUM PERMISSU.

BEATISSIMO PATRI

Hujus temporis Petro, Christi Domini Vicario, Ecclesiæ Catholicæ, & Apostolicæ, visibili in terris Capiti, Episcoporum Episcopo, immobili Fidei Petræ, Dominici Gregis Summo, & Universali Pastori,

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

CLEMENTI PAPÆ XI.

Post humillimam, devotissimamque reverentiam.

BEATISSIME PATER.

HISPALENSEM Ecclesiam Sanctæ Sedis Apostolicæ Romanæ Filiam, & Cathedræ Beati Petri, Apostolorum Principis, Christi Domini in terris Vicarii, ejusque Successorum Romanorum Pontificum fidelissimam semper Discipulam extitisse, omnium seculorum monumenta testantur. Et quando alia omnia deessent, PATER BEATISSIME, duo illa præclarissima, non Hispaniæ modo, verùm & Ecclesiæ totius lumina, & adversùs hæreses, Arianorum præcipuè, tunc grassantes fulmina, Sanctissimi, sapientissimique Præsules nostri Leander, & Isidorus abundè nos possunt edocere. Hinc illa Sancti Gregorii Magni, incomparabilis Pontificis, cum Hispalensi Leandro concordia, & strictissima amicitia. Hinc Isidori erga Romanam Sedem observantia, qui in Pontifice Romano *Petrum, humani Gregis, & generis Pastorem verebatur*. Quorum nos purissimo

Lib. de vita, & mort. Sanctorum.

lacte nutriti, doctrina imbuti, exemplis edocti, nec passi sumus unquam, nec ab Apostolica Cathedra (Deo favente) divelli patiemur. Nec parvi apud nos ponderis sunt quam plurima paterni erga Ecclesiam nostram amoris argumenta, privilegiis, favoribus, & Pontificia sanè largitate comprobata, pro quibus immortales isti Sanctissimæ, Supremæque Sedi grates, quamvis optemus, æquales referre non valebimus. Quæ quia notissima sunt, supervacaneum foret hìc Sanctitati Vestræ prolixiùs memorare.

Nec verò nunc opus esset, B. P. nostram reverentiam, ac submissionem, non voluntatis dumtaxat, sed & intellectus in obsequium Fidei, Romanis Pontificibus, ac proinde S.V. concreditæ, palàm in Orbis Catholici oculis, & auribus his literis ostentare, nisi rebelles, & alieni filii, contra Matrem apertè pugnantes, mentirentur, & Hispanienses Ecclesias, tanquam sibi in errore, antiquis seculis inaudito, consentientes, traducerent. Horruimus B.P. ad tam prodigiosi mendacii insolentiam. Et siquidem in rebus aliis, aut temporalibus negotiis calumnia versaretur, contemnendam potiùs, quàm referendam meritò censeremus. Cùm autem in eo moveatur cardine, quem nos basim, & firmissimum fidei, & salutis æternæ fundamentum existimamus; Religioni profectò esset, si vel levissimam rimam falsitati, famam nostram funditùs evertenti, & fœdissimâ notâ denigranti superesse pateremur. Nam si (ut scitè scripsit Sanctus Ennodius) *de otioso sermone reddenda nobis est ratio, non minus de otioso*, immo & valde pernicioso *silentio*. Quis enim alius Sectariorum, & maximè Jansenianorum scopus est, nisi, quò justissimam damnationem eludant, Romanæ Sedis Authoritatem, qua arte possint, deprimere, & vano Concilii prætextu Romani Pontificis infallibilitatem in rebus Fidei definiendis è suo gradu dejicere? Quasi ad eorum errores proscribendos, totum quam latè patet Orbem commoveri necesse foret, præter omnis Ecclesiasticæ antiquitatis morem, & sensum.

In Epist.

Credidi, propter quod locutus sum, ait Regius Vates; addi-

Psal. 115. 1.

addimus cum Sancto Paulo : *Et nos credimus , propter quod & loquimur* . Duplicem S. V. Constitutionem accepimus , utramque sapientia , prudentia , & integritate Apostolica dignissimam : alteram anno 1706. incipientem : *Vineam Domini Sabbaoth*, contra Jansenianorum cavillos: alteram sexto idus Septembris anni 1713. editam, cujus initium est: *Unigenitus Dei Filius*: in qua S.V. Authoris famosi (mala utique fama , ut olim dixit Augustinus) libros , & excerptas ex eis captiosas Propositiones plures confixit. Utramque cœca fidei obedientia amplexati sumus , tanquam Dei è Cœlo pronuntiantis oracula , nullius examini obnoxia , nullius acceptationis indiga ; non quasi assensu nostro aliquid illis authoritatis, aut roboris adderemus; sed ut obsequii S.V. jure debiti nobis gloriam possemus vindicare : quod quidem, vel usque ad sanguinis profusionem, & omnes, & singuli maximo animi ardore, & verissima consensione S. V. præstandum elata voce in nostro Capitulo contestati sumus .

2. ad Cor. 4. 13.

Scimus enim, Beatum Petrum à Christo Domino Pastorum Principe , Pastorem institutum , quo nomine (notante Sancto Joanne Chrysostomo) *nullus Apostolorum alius ab ipso compellatus est* . Scimus etiam, clamante in media Galliæ luce Sancto Bernardo, Eugenium R.P. ac proinde quemlibet Petri Successorem legitimum , *non solùm Ovium , sed & Pastorum unum esse Pastorem.* Id nimirum est, quod planè edixit Christus Dominus , cùm Beato Petro non modo Agnos tradidit pascendos , nempe Fideles , sed etiam Oves , idest, Episcopos , & quidem indiscriminatim omnes , sive eæ conjunctæ sint , sive separatæ , explicantibus eodem Bernardo , & Lugdunensi Eucherio. Novimus, Romanum Pontificem *unius immaculatæ Columbæ nutritorem*, puro, selectoque doctrinæ grano , ut ait eximium Galliæ decus Alcuinus: *Ille caput est totius corporis,cui quidquid est fidelium submittitur* , adjungit Sanctus Ennodius . Nec minus clarè Gallus Hincmarus : *De omnibus dubiis , vel obscuris , quæ ad rectæ Fidei tenorem, vel pietatis dogmata pertinent, Sancta Roma-*

Homil. 55. in Matth.

Lib.2.de consider. cap.8.

Hom.de S.Jo: Euang.

Epist. 27. ad Leon.Pap. in Apolog.

Divus Thom. Opusc.1.c.68.

na Ecclesia , ut omnium Ecclesiarum Mater , & Magistra, Nutrix , & Doctrix est consulenda . Transcripsit S. Cyrilli Alexandrini Patriarchæ sententiam , quam conservatam debemus Angelico Præceptori . Non ad Gallicanam , non ad Hispaniensem, non ad Alexandrinam , imò neque ad Concilium , cui præsidebat Romani Pontificis nomine , nos ablegat ; sed ad Romanam, omnium nulla excepta Magistram.

Ipsimet Concilii OEcumenici Ephesini Patres, quorum maximè intererat Concilii Generalis authoritatem extollere, non Episcopos, non alias Ecclesias, non denique ipsum Concilium, sed Romanum Pontificem *Fidei Custodem* prædicant. Quis non vel risu , vel indignatione potius excipiendum putaret eum , qui Pastorem ab Ovibus corrigendum effutiret ? Extra ovile esse oportet (in quo præter Oves, & Agnos nihil est) qui Pastori non subjicitur , aut per summam injuriam Ovibus (quæcunque, & quantæcunque illæ sint) Supremum Imperium audet attribuere . Monuit nos S. Avitus Viennensis : *Synodalem legem esse , ut in rebus , quæ ad Ecclesiæ statum pertinent, si quid fuerit dubitationis exortum, ad Romanæ Ecclesiæ Magnum Sacerdotem, quasi ad Caput nostrum membra sequentia recurramus.* Ipso quippe rationis lumine notum videtur , non Pastori Gregem, quamvis numerosum, & lectissimum , leges dare debere , sed Gregi Pastorem ; nec liberum Ovibus est ab illius decretis resilire, *cui nolle primas dare , vel summæ profectò impietatis est , vel præcipitis arrogantiæ* , ex Sancti Augustini sententia . Sanè nostrum non est eam in reclamantes intorquere censuram, quam circa nascentis hujus erroris tempora scripto edidit sanctitate , æquè ac doctrina clarus Præsul S.Antoninus , cùm ajebat : *Nec ad Concilium Generale à Papa appellari potest , quia Papa omni Concilio superior est , nec robur habet quiquid agitur , nisi authoritate Romani Pontificis roboretur , & confirmetur . Sentire ergo , quòd ad Concilium à Papa appellari possit , est hæreticum , & contra illum articulum , Sanctam Ecclesiam Catholicam .*

To.2. cap.15.

Epist.36.

De util. cred.

Part.3.cap.3. tit.23. §.3.

Nos

Nos equidem B.P. non aliam Fidei regulam agnovimus, quàm quæ à Romani Pontificis, atque adeò à S. V. ore proficiscitur. *In morte sua* (inquit Hispanus, & antiquus contra hæreticos scriptor Lucas Tudensis) *statuit Dominus Romano Pontifici summæ excellentiæ, Dignitatis, Pacis, & gloriæ testamentum, & Principem fecit illum, ut sit illi semper super cunctos Ecclesiæ Rectores Sacerdotii Dignitas in æternum.* Hic omnium Hispanarum Ecclesiarum, & nostræ præsertim Hispalensis sensus fuit. Sanè Petrus, & quicunque certus, & indubitatus Pontifex Romanus, Petra est inviolabilis, contra quam *inferorum portæ*, hæreses, & errorum monstra, *nunquam prævalebunt. Contra cujus authoritatem nec Hieronymus, nec Augustinus, nec aliquis sacrorum Doctorum* (quanto minùs inferioris subsellii Scriptores) *suam sententiam defendit*, ut nos edocet S. Thomas. Sinè Romani Pontificis assensu Ecclesia nulla est, nisi acephala, ac proinde vitæ spiritu, qui à capite in membra diffunditur, carens: *nec ullam Synodum ratam esse legimus, quæ non fuerit Apostolicæ Sedis authoritate congregata, vel fulta*: sic monet noster Hispalensis Doctor Isidorus. Nulli extra ejus obedientiam Pastores, sed Lupi, simplicem fidelium Gregem devastantes, venenosis pascuis mactantes potiùs, quàm alentes.

Lib.2. contra Albigen. c.12

Matth.16.18

2.2. quæst.11. art.2. ad 3.

Apud Bzov. de R.P. c.8.

Hanc, quam ab Apostolis, Apostolorumque successoribus confessionem didicimus, longissima temporum serie nunquam inter Orthodoxos variatam, à Sanctis Patribus, & sapientissimis Christianæ Disciplinæ Magistris ubivis gentium, & scriptis, & exemplis traditam, à nullo, nisi erroneè negatam, solumque à filiis Aaron adversùs patrem, summum Sacerdotem *vanè se erigentibus* in dubium revocatam (cujus sacrilegæ audaciæ miro Dei judicio inusitatas dedere pœnas) unanimi consensu proferimus, & S.V. Catholicisque omnibus, immo & hæreticis testatam volumus. Improbamus, & anathematizamus, quidquid S.V. è Romana Sede anathematizat, & improbat. *Cathedræ Petri* (ut Sancto Damaso olim asserebat Hieronymus) *communione consociamur*. Gallicanos

Levit.10.1.

Num.16.7.

Epist. ad Dam. Pap.

Patres

Patres in Lateranensi Generali Concilio audimus profitentes: *Ab Apostolicæ Sedis unitate nunquam voluimus, nec in futurum volumus separari*. Idemque hodie penè omnes Galliæ Præsules, ejusdem fidei hæredes, profitentur. Refractarias oves, non balantes, sed serpentum ritu sibilantes, non audimus, sed temerarios earum strepitus horrore prosequimur.

Concil. Later. sess. 9.

Deum interim Opt. Max. enixè deprecamur, Pater Beatissime, ut S.V. Ecclesiæ suæ incolumem diu servare dignetur, in suscepto adversùs tenebrarum filios bello constantem, ad inconditos paucorum clamores obfirmatas aures habentem. Paucorum inquam: Quid sunt enim quatuordecim Episcopi, nec multò plures Presbyteri (quantavis potentia armati, & doctrinæ inflati jactantia) si cum Orbe Catholico Universo, immo si cum florentissimi, & Christianissimi Regni Præsulibus, & Ecclesiis comparentur, qui repetitis, & instantibus literis à S.V. Librorum, & Propositionum prædictarum damnationem postularunt, & laudaverunt? Faxit Deus (ita certò speramus) ut malè extentum Jansenianorum *Arcum conterat S.V. arma confringat*, fallacia *scuta*, inanes nempe argutias, quibus se frustrà tueri conantur, *igne* Divini Spiritus *comburat*, quò erraticas Oves, nè pereant, in unum Christi Servatoris, quod à V.S. regitur, ovile reducat.

Psal. 45.

Demum à Sanctitate Vestra magni beneficii loco Apostolicam Benedictionem demissè, ut obsequentes filios decet, post humillima sacrorum pedum oscula flagitamus. E nostra Capitulari Metropolitanæ, & Patriarchalis Ecclesiæ Hispalensis Aula, octavo kalendas Novembris, anno millesimo septingentesimo decimo septimo.

BEATISSIME PATER

Post humillima Sanctitatis Tuæ pedum oscula

Pro Decano, & Capitulo Almæ Ecclesiæ Metropol. & Patriarch. Hispalensis.

D. Franciscus à Neve & Chaves Secret.

Papeles varios III